

השפעת והבעייה העיתונאית * המדריך הסודי העושה טוב לרעביהמין * תחרות חופשית של עוזרות בית

כמוכן נכנסים רק כאשר הם מוזמנים. לא נראה לי שיש לנשים המבקרות שם סיבה להתלונן.

כוס'אנג'לס

מישחקים לעוזרת

הטלוויזיה האמריקאית משופעת בשעשועונים למיניהם. חידוני-טלוויזיה משודרים בעיקר בשעות הבוקר, וכל הרש"ת תות הגרולות משרדות אותם. יש שעשועונים בעל-ידימה הדורשים מהמתחרים אינטליגנציה וידע כללי רב, אולם אלה בטלים בשישים לעומת אחרים, אשר אינם דורשים דבר מן הנוטלים בהם חלק, מלבד היכולת לצרוח ולהתרגש ולקפץ.

מישחקי-טלוויזיה הרבילי ביותר שראיתי עד היום — והוא, משום מה, גם הפופולרי ביותר, ומוקרן על המירקע כבר יותר מ-20 שנה — הוא השעשועון המחיר הנכון של רשת סיי-בייטס, המשודר מלוס-אנג'לס בערוץ 2 בכל ימות-השבוע, בין 11:00 ל-12:00 לפנייהצהריים. האמריקאים קוראים לו שעשור עון לעוזרות-בית, משום שמיליוני עקרות-בית ועוזרות-בית מתוסכלות צופות בו מדי יום בכל רחבי היבשת. כל מי שביקר אר"פעם בארצות-הברית וצפה בטלוויזיה בשעות הבוקר לא יכול היה להימנע מצפייה במיפגע הזה.

עיקרון המישחק פשוט. מתוך אולם, שבו יושבים עשרות אנשים במתח רב, נקראים לעלות לבימה ארבעה משתתפים. מהרגע שקראו בשמם הם כבר מתרגשים וצורחים ואפילו מתעלפים קצת. לארבעה מוצג פריט כלשהו. זו יכולה להיות קופסת-טמפונים ויכולה להיות גבינת-קוטג' מקולקלת. על המשתתפים לנחש את המחיר הנכון של הפריט. לא דורשים ממך ידע, ואף לא אינטליגנציה מינימלית. אתה רק צריך לקוות ששלושת המשתתפים האחרים הם יותר רבילים ממך.

מובן שאין צורך לדעת בדיוק את מחיר הפריט. די שתהיה הכי קרוב אליו, ואתה ווכה. כך, למשל, אם מראים שקית ובה חצי קילו גביבות, ואתה אומר שהמחיר שלהן 500 דולר, אתה יכול עוד לזכות את שאר האימבציליים המשתתפים יתנו לגרר יאבות מחיר גבוה יותר.

גובה הפריטים יכול אולי להסביר את ההיסטריה המלווה את השעשועון כולו. בחיים שלי לא ראיתי כליכך הרבה אנשים מבוגרים צורחים וקופצים בהיסטריה כמו בשעשועון הזה, זה ממש מביך. אבל אם אתה יוצא ממישחק כזה עם מכונת חדשה או 10 אלף דולר במוזמן, מה איכפת לך בכלל מה אני חושב?

עוזרת-בית על גלגליות במיקרה הטוב, מטאטא חדש

הזוכה הגאון עולה לשלב הבא. הדרך לשלב זה מלווה אף היא בצרחות ובשאגות של הזוכים ובניימישפחותיהם באולם, המתחבקים והמתנשקים, כאילו שמעו זה עתה שהסבתא של-הם זכתה בפריס-נובל לבישול.

למשתתף בשלב השני מוצגות חמש או שש שאלות, כגון אם מחיר של שמפ' X גבוה יותר או נמוך יותר משני דולר. שלוש תשובות נכונות מתוך שש השאלות מזכות את הנישאל בפרסים שלא ייאמנו ממש. אתה יכול לזכות במכונת מפר-ארת, בסיוול מסביב לעולם, ביאכטה ענקית, בסכומי-כסף אדירי, בריהוט לכל הדיירה ובעוד עשרות פרסים יקרי-ערך. הטלוויזיה הישראלית בשעשועוניה, לאחר שהתעללה במשתתפים במשך חצי שעה, מעניקה לווכה, במיקרה הטוב, מטאטא חדש, ובמיקרה הפחות טוב, שני גלילי נייר-שואלס לקחת הביתה. בטלוויזיה האמריקאית, השמיים הם הגבול.

לא כליכך יקר, אבל זה רק מקנה לזוג הרושם כניסה, לא יותר. כאשר הגבר מגיע לברו, או כאשר האשה מגיעה עם גבר אחר מזה שנרשמה איתו, על הגבר לשלם 50 ליש"ט כניסה.

מה כעצם יכול מקום כזה להציע לחברים בו, שהמתנ"ס בקריית-מלאכי לא יכול?

- להלן הרשימה של האפשרויות שם, והערות משלי.
- אפשרות למין קבוצתי (כל קיבוץ בארץ יכול לסדר את זה לאורחים שלו).
- גברים מנומסים ומתחשכים (יש גם ככנסת).
- נקבות תרמניות (יש גם בויצ"ו).
- דקורציה אירוטית (משהו כמו אהילים בצורת חיות, או מגורות בצורת יבכטורים או משהו כזה).
- היגינה וניקיון (כנראה יש רק שם).
- האורחים מוצגים על-ידי המארח.
- המועדון הוא לחברים בלבד.
- אוכל מעולה (מי בא לאכול שם, בדיוק?)
- מגישים יין ומשקאות (לפני, אחרי או במקום?)
- נשים יכולות לקבל דפיקה קבוצתית (את זה הייתי רוצה לראות).

- מדברים אנגלית (איך אפשר לדבר בפה מלא?)
- יש אפשרות לפעילות בייסכסואלית (הכרתית פעם כרי סכסואל אחד, שאהב גם בחורים וגם גבריות).
- המועדון, כאמור, הוא לחברים בלבד, אולם אם אתם מודיעים מראש, ואתם נראים סכסיים כבואכם, יתכן ויתנו לכם להיכנס. מצלמות-וידאו עוקבות אחריכם עוד ברחוב לפני המועדון, כדי למנוע כניסת אורחים לא-רצויים.
- כאשר אתם מגיעים למקום הזה, הצוות לוקח מכם את כל הבגדים שאתם רוצים להסיר. מי שלא רוצה להיות לגמרי עירום יכול להישאר לבוש גרב או חובש כובע. נשים הנכנסות ערומות, או בלי לבוש תחתון, מזהרות שהמושבים ליד הבר הם כמו גלגלי-הצלה קטן, עם חור באמצע (כזה שיושבים עליו מי שסובלים מטחורים) ושלא יהיו מופתעות אם מישהו ידרג אותן מלמטה.

באחרונה הוסיפו שם אגף בצבע ירוק-לבן, ובו תאים קטנים למעוניינים בדפיקה עם קצת פרטיות. פתחו שם גם מירפסת-גן, ובקיצ אפשר להזמין שם ארוחת-ערב.

המדריך יודע לספר שהמזון המוגש מעולה ממש, וכאשר מוזמנים קוויאר, מגיעה עגלה ארוכה ועליה שוכבת מלצרית ערומה והקוויאר מונח לה בדיוק במקום שבימים חתקונם מיועד למטרות אחרות.

כדי שהפמיניסטיות לא יזעקו חמס, כאשר מוזמנים מגש של HORS D'OEUVRES (מתאבנים) שוב מגיעה עגלה ארוכה, ובין המתאבנים מציעים פה ושם איברימיין זיכריים, אונטניים לחלוטין. האורחים (במיוחד האורחות) מתבקשים לשים לב לעניין ולא לנסות לקטוף בכוח.

מנהלי המועדון, המשמש כמועדון-מין כבר 50 שנים, מודים שקיימת בעייה קטנה. מאז ועולם מבקרים במועדון הזה יותר גברים מאשר נשים, ואין זה נדיר לראות שורה של גברים ליד תא המכחים בנימוס ובסבלנות לתורם להיכנס, והם

תל-אביב

ידידי אישי קטן

אחרי שבמשך חמישה ימים רצופים ריחפתי לי מעל הסרינים, כשאני הלום-שפעת, חזרתי סוד-סוף אל בין החיים. כיאה למי שאחראי לחוג הטינון, זו לא היתה כמוכן שפעת-חרדה או משהו שחוטפים כשיינקין, אלא משהו יותר אכזזי, כמו שפעת הונגינג'ט או זן אסיאתי אחר (לא יכול להרשות לעצמי משהו מקומי).

מי מאיתנו לא עבר את המחלה הרבילית הזאת, שלמרות שהטיפול בה פשוט (מנוחה, שתייה רבה ואקסול). אתה נמצא בהרגשה שהקץ קרוב? חברים שביקרו אותי מספרים שהצחקתי אותם בפולנית (שפה שאני לא מכיר ככלל) ושכאופן כללי נראיתי לגמרי לא רע בשביל שכיכב-מרע.

אבל אני חשתי אחרת, וכמוכן הרגשתי אחרת. ברגעים נדירים של צלילות-ידע, כשעדיי הרגשתי שקיצו קרוב, חשבתי גם על המדור הזה, ואיך שזה יהיה עצוב אם מישהו אחר יכתוב אותו. מה יהיה אם הוא, או הם, לא יהיו נהירים כמוני, או — יותר גרוע — יהיו בלי טיפה של חוש-הומור? והרי יש גם אנשים כאלה, לצערי, ואו המדור ייראה כמו הגיגים של פעילת-נעסח מרעננה, והרי גם את זה אני לא יכול להרשות לעצמי.

חשבתי גם על הקוראים שלי (בהנחה שיש כאלה בכלל) או לפחות על הקוראה היחידה הבטוחה שיש לי, וזו האמא שלי, שאני מאמין שהיא די נהנית מהבושות שעושה לה הבן הלא-קונבנציונלי שלה במדור שלו בהעלום הזה. זה הלא יכול היה להיות הרבה יותר גרוע, אילו היה לי, למשל, טור הדרכה למריט גבות ושיער מיתר שבבועץ לאענה, או שסתם הייתי כותב לביטאון ש"ס. היא לא היתה עומדת בזה בכלל, יתכן שהיא לוקחת נ"וים לפני שהיא קוראת את המדור שלי, ומקווה שאני לא הולך להעליב הפעם אף אחד, ושאני אהיה, לשם-שינוי, וולירי.

כשהיא מסיימת היא מתחילה סבב של טלפונים בין החברות שלה ומתנצלת.

אז אני יכול לתת לזה להיגמר חס וחלילה רק המחשבה על המדור והקוראים גרמה לי לאגור את שארית כוחותי, לשנס מותני ואת טיפת רצונה-החיים שעוד נותרה בי, ולהמשיך לשכב כמו שק שמאטעס עוד שלושה ימים רצופים, ואחרי-כך להחלים באופן טיבעי ולחזור לעצמי. הללויה, אני שוב איתכם.

פאריס

בדרך לוורסאי

בדרך-לא-דרך, ולזמן קצר בלבד, הגיעה לידי חוברת, אשר על פני השטח נראית תמימה לחלוטין. אולם חוברת זו היא המדריך, בה' הידועה, של כל מועדוני-המיקרו-הימיה באירופה. חרמניה-יבשת, אשר הפרוסה מצוייה בכיסם, רואים בחור ברט זן את האורים והתומים בכל מה שקשור במועדוני המין הלא-קונבנציונלי.

נאלצתי להבטיח שלא אספר לאיש על קיומה של החוברת, ושאני אחזור בתשובה לפני שאני מוציא מילה מהפה על תוכנה. אז אני לא מוציא מילה ולא מספר לאיש. אולם לא הבטחתי שלא לכתוב, ואת זה אני עושה כאן.

המועדונים המוזכרים במדריך הזה הם, ברובם הגדול, בעלי רמה, יקרים ומיועדים לחברים בלבד.

האיש אשר השאיל לי את המדריך האמור (ל-20 דקות בערך), ביקר במועדון אחר בלבד. אבל עובדה זו הספיקה לו

להעריך את מה שיש לו ביד כשווה והכ. המועדון הזה נקרא LE ROI RENE והוא נמצא במקום שנקרא VILLE D'AVRAY, בצרפת, ב-82 RUE DE VERSAILLES. בערך 14 ק"מ מפאריס בדרך לוורסאי. טל' 709'6400. הכניסה למועדון היא לחברים בלבד, להוציא מיקרים חריגים. מחיר החברות הוא 200 ליש"ט לשנה לזוג. זה אולי נשמע